

Lad det så være sagt med det samme, at jeg synes, de er ualmindelig forfærdelige. Jeg tror ikke, man finder nogen herinde, der føler ret meget andet end væmmelse og får kuldegysninger over rockerne, og jeg synes, at formålet med redegørelsen: Hvad kan vi gøre for at begrænse den kriminalitet, hvad kan vi gøre for at bekæmpe den, er et meget hæderværdigt formål selvfølgelig. Der er vistnok ingen, der kunne sige noget andet.

Men det må bare ikke ske på bekostning af vores egen hæderlighed og ordentlighed, og det er jo det, det handler om i denne sammenhæng. Derfor kan jeg da godt sige, at vi i vores gruppe har været betænkelige – for nu at sige det mildt – ved de efterforskningsstiltag, der er foreslået, fordi de jo bryder med en række principper hele vejen. Og så siger man, det er af hensyn til rockerkriminaliteten, men man kan jo ikke lave en lovgivningsdel, der kun drejer sig om rockere – det går jeg i hvert fald ikke ud fra; jeg ville selvfølgelig synes, det var interessant, hvis ministeren gik op og sagde, at dette her kun skulle gælde for rockere, og at det ikke skulle gælde for andre. Jeg tror stadig væk, jeg ville være betænkelig.

Men jeg vil sige, at langt de fleste af de forslag til skærpet efterforskning, der ligger, synes jeg er betænkelige. Prøv lige f.eks. at tage dette med, at man ikke har lov til at binde politiet noget på ærmet i efterforskningen! Det kan altså få forrygende følger andre steder. Man *må* have dem i en retssag, før der kan gøres ansvar gældende. Og jeg tror i øvrigt, at der var en del, også politibetjente, der ville komme galt af sted, hvis det blev meget forbudt at lave falske alibier osv. Jeg er ikke sikker på, at man ville bryde sig meget om dette her.

Vi har et par andre lidt heftige sager kørende i øjeblikket, hvor jeg tror, at selv politiet ville være glad for, at det ikke er kriminelt at stikke en plade eller lave falske alibier, så længe vi ikke er direkte i retssalen med vidneansvar.

Der er også spørgsmålet om yderligere anonymisering, der er et af de steder, hvor man kan gå ind, men til efterforskningsdelen – nu kom jeg til at sige noget sludder, for jeg havde fat i vidnebeskyttelsen – til efterforskningsdelen tror jeg nok vi er kommet omtrent så langt, som vi kan. Ministeren oversendte til os for nylig nogle notater og overvejelser om brug af provokatører. Og jeg tror ikke, at vi skal gå længere, end vi allerede har gjort med brug af provokatører, og

stort set gælder det samme med de andre forslag.

Derimod har vi meget sympati for de fleste af de forslag, der drejer sig om at beskytte vidnerne. Det kan altså være sådan, at man af og til kan se på en stakkel, der har skullet vidne – stakkel er måske så meget sagt; det er jo ikke altid, de er særlig meget stakler i forvejen, men de kan blive det, hvis de skal ind og være vidner i en rockerkriminalitetssag – at her sidder eller står en død mand, når han har været ude i disse sager; og de har selvfølgelig brug for hjælp.

Jeg mener også, at de forslag, der er givet, jo i langt de fleste tilfælde netop ikke vil føre til misbrug, for her drejer det sig om nogle helt specielle tilfælde. Der er jo sikkert ikke ret mange, der vil skifte identitet og på anden måde blive gemt af vejen, hvis ikke det er meget hårdt tiltrængt.

Så den side af sagen kan vi i hvert fald godt nu allerede give en rimelig positiv melding på, hvorimod vi som sagt er dybt skeptiske over for det med at lave for mange narrestreger, når man skal til at forbedre efterforskningsmulighederne.

Det er synd for efterforskerne, at der er disse begrænsninger. Men sådan er det altså.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kunne forstå, at Socialistisk Folkeparti var stærkt betænkeligt for nu at sige det mildt – det var vist ordførerens eget udtryk – ved en del, for ikke at sige alle de forslag, der var til styrkelse af efterforskningen.

Fru Margrete Auken nævnte nogle af dem, og lad mig bare tage et enkelt af dem op. Det er forslag nr. 10. Det, der hedder »Straf for vidners urigtige alibier til politiet«. Fru Margrete Auken sagde, at det ville være i stærk modstrid med retssikkerheden.

Lad os tage et eksempel: Vi har en morder, og han begår ét eller flere mord. Han har så nogle venner. Det kan være, han er med i noget organiseret kriminalitet. Og så får han 6 eller 8 af disse vidner til samstemmende at forklare over for politiet: »Jamen det var ikkè Karl Børge Jensen, der gjorde det, for han var sammen med mig på den campingplads eller på det værtshus eller i det sommerhus.« Og det forklarer de alle 6 til politiet: Han var dér. Selv om det notorisk er løgn.

Det mener fru Margrete Auken altså skal være fuldstændig straffrit. Og fru Margrete Auken mener, det er i strid med retssikkerhe-